דרך מצותיך — איסור אונאה

אל תונו איש את אחיו (ויקרא כ"ה י"ד) זו מל"ת שלא להונות חבירו בממון (של"ז): ענין האונאה מבואר באוצ"ח באורך וגם בטעמי מצות פ' לך לך במצות מילה כמש"ש ג"כ וקיצור הענין שהחסד הג' (מן הה"ח שהם פנימי' הז"א ואורו) המלובש בת"ת שליש ממנו מכוסה ביסוד אי' וב' שלישי' מגולים וכל חסד הוא כ"ו אורות כמנין הוי' ולזאת התחלקות גילוי אורות האלו פעמים מתגלים ח"י למטה ונתאנה שליש העליון ופעמים י' נשאר למעלה ומתאנה ב' שלישי' התחתונים אך כ"ז נק' אונאה פחות משתות ומתקיים המקח כי כן הוא ההשתלשלו' אמנם פעמים יהי' אונאה יתר משתות והוא כי יאיר כל השליש עליון למטה וזהו תוס' הארה עצומה רק שזהו ביטול מקח כי אינו מתקיים כן לעולם אלא ג' זמנים יש שמאיר כן לפי שעה והוא ע"י פריעה ובעת חזרת הש"ץ התפלה משום שמסתלק יסוד אי' המכסה אותו לב"פ קדמאי' דנו"ה דאי' שבחו"ב דז"א ובעת תוס' שבת שעולים נה"י דז"א בחג"ת ומרבוי האור נבקע יסוד אי' כו' (ונ"ל לבאר בזה ג"כ מ"ש במשנה פ"ד דב"מ דנ"ב בכפרים עד ערבי שבתות כי אז הוא זמן הגילוי הגדול ומכיון ששתק אז שוב א"י לחזור בו ומש"ש דמ"ט ב' עד כדי שיראה לתגר או לקרובו י"ל שהם המל' הנק' אשת חיל (משלי ל"א י') היתה כאניות סוחר כו' (שם י"ד) וקרובו הוא יעקב הסמוך לז"א מלפניו שכשמאיר להם מגלוי זה ה"ז קיום כי אליהם אינו מגיע ההארה כ"א ממקום המגולה דהיינו מהחזה ולמטה שכבר נסתיים יסוד אי' וכמ"ש בפע"ח שער י' פ"א שלכן בעת חזרת הש"ץ העמידה הוא עליות יעקב ורחל עד חו"ג יעו"ש), והנה האריז"ל קורא לשליש העליון מוכר שהוא משפיע ולב"ש התחתונים לוקח ע"ש שמקבל ולפי משנת"ל שה' ית' נק' קונה הכל ע"ש הבירורי' שהם החפצים שקונה א"כ מובן שנהפוך הוא והכסף שנותן הוא ה"ח הנ"ל שהם הנק' מ"ד וגילוי אורו הא"ס ית' ובאיכות הגילוי הזה יש ריבוי ומיעוט כמ"ש האריז"ל וזוהי ענין האונאה, אך למטה הוזהרנו אל תונו כו' כי אז גורם יניקה אל הקליפות ח"ו וכמ"ש האריז"ל בענין גניבת יוסף ע"ש, ועוד י"ל שיש אונאה למעלה שאינה טובה והוא עפמ"ש במ"א בביאור הזהר ריש חוקת בענין ת' ד' נ' כמ"ש ולא תונו דעבדת אונאה לבני נשא כו' יעו"ש ולכן צריך ליזהר מלהונות חבירו ח"ו: